

ՆԻՒԹԵՐ ՊԱՏՄՈՒԹԵՆ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅ ԵՒ ԹՈՐԻՔ ԼԵԶՈՒՆԵՐՈՒ

ԴՐԱՅՑԱՆԱՐԵՑԵԱՆ ԾՈՒՐ

(ՊԵՏՐՈՍ ՔԵՐԵՍԹԷՃԵԱՆԻ ՀԵՏ)

Զ.

«Զայ» (այս) = զետակ, զետ (Քէրէթէճեան այս բառուն խընամի կը նայեաւ գերմաներէն և համազգի լեզուներու ՏԵ» = ծով բառը, եւ սակայն, չիշտատկեր հայերէնի «ծով» Այս պարագան յին պէտք չէ մոնալ թուրքերէն առուն կամ «ուուր» = ջուր բարը.)

«Զափ» = չափ, Փոխահամար հայերէնէ

«Զափմանք» = վազել:

«Զափ» = արմանք թուրքերէն

«Զափմանք» = ձեղքուի, պայթի բառին:

«Տեսնել ասնակիրտերէն չասութի» = ձեղքել, բաժնել, կոտրել:

«Նոյն հայերէն և անդիլ»:

«Զարք» = արմանք թուրքերէն

«Զարք» = անդրուի, պայթի բառին:

«Տեսնել ասնակիրտերէն հասութի» = ձեղքել, բաժնել, կոտրել:

«Զարք» = աչազառ(արեւ, թթք.)

= փոքրիկ, տղայ, մանկիկ:

Արևելինան թուրքերէնի «պարաւ-չափա» (= մանուկներ և ընապանիք) կը համապատասխանէ օսմանեան թուրքերէնի «չուու ք-չօնուք» ասութեան:

«Տեսնել յանարքն բառը, հայե-րէն» «պայչա»:

«Զարք» = անզու:

«Տեսնել արարերէն ասապը», հա-յերէն ասակու, սապին-լատինե-րէն «սասէկը», ուսկից փառանսերէնի մէջ «սակու»:

«Զարք» (արեւ, թթք.) = չա-լակ:

«Տեսնել հայերէնի «չալակ» բառը, հայե-րէն» «պայչա»:

«Զարք» = անզու:

«Տեսնել ի մէջ այլոց հայերէն զանք», որուն նուպականոցու-ցին է «զանքակ»:

«Զարք» (արեւ, թթք.) = չա-լակ:

«Տեսնել հայերէնի «չալակ» բառը, թուրքերէն թթալամաք»=թա-լանել, բառէն:

«Տեսնել պարսկերէն թթալիտէն», սանկիրտերէն «թուու», թուու-վերունել, հայերէն զերել, իսկ «չալու-փ» = չօրովմէքից յիմաց կը զանենք «զալու» գերիդի:

«Զարք» = չամէչ:

«Հայերէն փոխառեալ:

«Զարք» = աման, հոգաման, գանկ:

«Տեսնել հայերէնի գանկ»:

«Զէչ» (արեւ, թթք.) = Զինորսի ուուկան:

«Հայերէն ցանցակ»:

«Զէչ» (արեւ, թթք.) = պայման մէջ:

«Հայերէն ցանցակ»:

«Հայերէն կամ»:

